

1890-08-18

þý £ ¬ » Å 1 3 ¾ - ± Å . 2 8 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10644>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΤΙΓ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΙΔΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ σελλίνικ 8.
Ἐν τῷ ἔξωτερῳ " 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

ΕDITOR S. ΗΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Γραφεῖον καὶ εποχηράφεῖον «ΣΑΛΑΜΙΤΟΣ»
·θέσης BLONDEL ἡρ. 5.

ΕΙΔΟΗΟΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα γειτόνες δὲν ἐπιστρέφονται.

ΔΕΝ ΞΕΥΡΕΙ ΠΩΣ Ν' ΑΠΑΛΛΑΘΗΣΙ;
ΤΗΝ ΟΔΗΓΟΥΜΕΝΗ ΉΜΕΙΣ.
(Τινάχια καὶ τέλος)

Ἐν τῷ μέρῳ τοῦδε γραφέντων ἀπεδίψθη, ὡς φρονοῦμεν, ἡ ἀληθῆς θέσις τῆς Ἀγγίλης Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν διαγείρεσιν τῆς νήσου καὶ ἔξεικονίσθη, πιστῶς ὡς νομίζαμεν, ἡ ἐλεύθερη καταστασίς εἰς ἦν περιγραφούμενη—τὴν νήσον—αἱ συνθῆκαι καὶ οἱ ὅροι ὃς οὖς κατείχθην καὶ διοικεῖται. Τὸ γάνον λοιπὸν σωτήριον σημεῖον περὶ διατέρεται, ἡ δέον να στραφῇ, ἡ προσοῦτη καὶ ἀργόντων καὶ ἀργομένων εἴναι ἡ ἐλεύθερωσίς τοῦ ἐτησίως ἔξαγοριμένου ἐκ τοῦ ταμείου τῆς νήσου ποσοῦ. Τότε, ἀλλὰ τότε μόνον ἔσται δύναται ἡ προστασία καὶ ὑποστήριξις τῆς γεωργικῆς, γειροτεγγικῆς καὶ ἐμπορικῆς βιομηχανίας, τότε μόνον δύναται νὰ τύχῃ ἀναλόγου καὶ ἐπαρκοῦς ὑποστηρίξεως ἡ παιδεία, τότε μόνον δύναται νὰ βελτιωθῇ ἡ ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ περιουσίας ἡμῶν ἐπίβλεψις καὶ ἀσφάλεια, καὶ τότε μόνον κατόπιν δὲν τούτῳ δύνανται οἱ Κύπριοι νὰ ἐκπιζωσιν ἐλάττωσιν τῶν ὑπερόγκων φόρων. Ήλην διὰ τίνων μέσων δύνατὸν νὰ κατορθωθῇ τὸ καὶ τὸν κατόπιν ἀκαλῶν περίεξον τοῦτο κατόρθωμα, ἡ ἐλάτωσις, ὅηλογότι, τοῦ ἐτησίως ἔξαγοριμένου ἐκ τοῦ ταμείου τῆς νήσου ποσοῦ; Ήδον εἴνε τὸ μέγα ζήτημα. Η ἀσθένεια εἴνε γνωστὴ εἰς πάντας. Η θεραπεία μόνον εἴνε δυσκατόρθωτος, καὶ, ὡς εἰς τὸν πάγκατα ὑπὸ πληγῆς τίνος ἡ ἀσθένειας, εύρισκονται πολλοὶ οἱ δίδυνθες συμβουλαὶ καὶ θεραπευτικὰς συνταγὰς, οὕτω καὶ εἰς τὴν παρούσαν γενικὴν ἀσθένειαν ἔκκοστος σκέπτεται καὶ προτείνει μέσον ἀπαλλαγῆς διότι ἡ ἀπαλλαγὴ εἴνε τόσον ἀναγκαῖα πρὸς σωτηρίαν καὶ ἐπείγουσα, δέον εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ παράτασις τῆς παρούσης καταστάσεως ἄγει τὴν νήσον εἰς βέβαιαν καταστροφὴν. Καὶ ἐπειδὴ διὰ λόγους οὓς εἴπομεν ἀκατέρω, τὴν ἐλάττωσιν τοῦ πρὸς τὴν Ηλην φόρου δὲν ἐνεργεῖ ἡ Κυβερνήσις, τὴν ἐλάττωσιν τῶν μισθῶν τῶν Ἀγγίλων ὑπαλλήλων δὲν ἐπιχειρεῖ, δέον νὰ εύρεθῇ μέσον τι, δι' οὐ καὶ διὸ φόρος νὰ πληρώνηται καὶ οἱ πολιτικοὶ σκοποὶ τῆς Ἀγγίλης νὰ ὑπηρετῶνται (γάριν τῶν ὅποιων κατείχθη ἡ νήσος), νὰ κατορθωθῇ διὰ δύτω νὰ μέγη καὶ συετικὸν περίσσευμα ἐν τῷ ταμείῳ.

Καθ' ἡμᾶς, ἐὰν πράγματι ἀληθεύῃ τὸ δέον ἡ Κυβερνήσις σκέπτεται σπουδαίως περὶ τῆς καταστάσεως τῆς νήσου, μετὰ τὴν ἰδέαν περὶ ἀπαδόσεως τῆς νήσου εἰς τὴν μητέρα Ελλαδα, ητίς θὰ ὑπεγρεοῦτο καὶ εἰς τὴν κατ' ἔτος ἀπότισιν τοῦ πρὸς τὴν Ηλην φόρου, ἰδέαν σμως, ἢν ίσως θεωρεῖ πρώτον ἔτι ἡ Ἀγγλ. κυβερνήσις, μετὰ τὴν ἰδέαν περὶ ἀλλοιώσεως τῆς συμβάσεως καὶ μετατροπῆς τοῦ φόρου εἰς κεφάλαιον, ὅπερ γὰρ μετρηθῇ ἀπαξ διὰ παντὸς τῆς Ηλην, μόνον μέσον πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀφορήτου καταστάσεως θεωροῦμεν τὴν παραγώρησιν αὐτοδιαικήσεως, ὑπὸ τέλης ἔξης λιαν καθ' ἡμᾶς περιωρισμένους δρους.

Δύο μόνον. Ἀγγίλοι νὰ κατέγωσι τὰ ἀνώτερα ὑπουργήματα ἐν τῇ νήσῳ, ὁ Μ. Λαμοστής καὶ διὰ Ἀρχιγραμματεὺς, ἀπαντεῖς δὲ οἱ ἄλλοι κλάδοι τῆς ὑπηρεσίας νὰ καταληφθῶσιν ὑπὸ ιθαγενῶν. Ἐὰν γρειασθῶσιν εἰδικότητές τινες νὰ σταλῶσι καὶ διδαχθῶσιν ἀτομα ἵκανα καὶ καταλληλα. Πίν γένει πᾶσα ἡ διοίκησις τῆς νήσου νὰ ἀφεθῇ εἰς τοὺς κατοίκους ὑπὸ τὴν προστασίαν ἐννοεῖται τῆς Ἀγγλ. κυβερνήσεως, ητίς νὰ ἥνε ἐλευθέρα νὰ χρησιμοποιεῖ τὴν νήσον στρατιωτικῶς ὡς ηδὴ περιττεῖ καὶ ὡς βούλεται, ἐν ἐπογῇ στρατιωτικῶν ἐνεργειῶν τῆς. Στρατιωτικῶς ν' ἀνήκει ἡ Κύπρος τῇ Ἀγγλίᾳ, πολιτικῶς δὲ νὰ ἀνήκῃ τοῖς Κυπρίοις, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν προστασίαν καὶ ἀνωτάτην ἐποπτείαν τῆς Ἀγγίλης.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ ἐπέλθωσι μεγάλαι οἰκονομίαι καὶ μεγάλαι βελτιώσεις, κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν θέλησιν τῶν ἐντοπίων πλέον, καὶ θὰ παύσωσι τὰ κατὰ τῶν Ἀγγίλων παράπονα, θεωρούμενων ηδὴ ὡς κώλυμα κατὰ πάσης ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ὑποδεικνυούμενής βελτιώσεως. Οὔτω δὲ διὰ τῶν οἰκονομιῶν καὶ βελτιώσεων κατορθωθήσεται ὡς φρονοῦμεν ἡ εὐεξία τοῦ ταμείου καὶ συνεπῶς ὄλης τῆς νήσου. Οὔτω καὶ μόνον φρονοῦμεν ήμεῖς ὅτι ἔσται δύνατη ἡ βελτιώσις τῆς καταστάσεως τῆς νήσου.

Ἡκ πρώτης δύσεως τὸ πράγμα φαίνεται βαρύτερον καὶ δυσκατόρθωτότερον τόσων ἀλλων, εἰς τὰ διοῖκα δέον ἐνέδωκεν ἡ Ἀγγλ. Κυβερνήσις καὶ σμως ἐὰν βαθύτερον ἐξετασθῇ, θ' ἀποδειχθῇ τὸ μᾶλλον εὐκολὸν καὶ τὸ μᾶλλον εὐκατόρθωτον δι-

ότι ἀφ' ἑνὸς μὲν οὐδόλως θίγει τὰ οἰκονομικὰ τῶν Ἀγγίλων, ἐκπληρουμένων καὶ τῶν πρὸς τοὺς δανειστὰς τῆς Πύλης ὑπογρεώσεων τῆς Ἀγγλ. Κυβερνήσεως, γάριν τοῦ διποίου κατελήφθη ἡ νήσος, καὶ ἀφ' ἑτέρου οὐδόλως ἀλλοιοῖ τὴν πολιτικὴν ἡ στρατιωτικὴν χρησιμότητα τῆς νήσου, ἀπαλλάσσεται δὲ καὶ ἡ Ἀγγλ. Κυβερνήσις δικαιών παραπόνων κατὰ πολὺ μειούτων τὸ γόντρόν της.

ΤΑ ΚΡΑΣΙΑ ΜΑΣ.

Κύριε τῆς «Σάλπιγγος»

Ἀπέρχοσταμεν ἐρέτος πολλοὶ, ἔχοι δλοι, νὰ μὴ βάλλωμεν γύψον εἰς τὰ κρασία, ἀφοῦ ἔχειώθημεν διὰ εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν θὰ τὰ δέχωνται, ἀλλὰ κύριε, συγγράφησε μου νὰ σεῦ πῶ διὰ διποὺς εύρισκονται ἀπὸ ἡμᾶς κάποιοι κακοκέραλοι, εύρισκονται καὶ ἀπὸ σᾶς τοὺς πολίτας καὶ ἀγοραστές τοῦ περικαταστήματος μεριμνήσις πορό, ποῦ δὲν μπορῶ πώς νὰ τοὺς πῶ, οἱ διποίοι μᾶς κάμνουν καὶ τὸ μετανοώθωμεν πώς δὲν βάλλομεν γύψον.

Ἐύρισκονται μερικοὶ, οἱ διποῖοι ἀμά πάρους τὸ πρτῆρι τοῦ δείγματος τοῦ κρασίου, ἀντὶ νὰ τὸ βάλλουν εἰς τὸ σόμα των νὰ δοκιμάσουν τὴν δύναμιν καὶ γεῦσιν τοῦ κρασίου, τὸ βάλλουν πρωταγόρειος ἀμμάτι των ἀντικρὺ τοῦ ἥλιου διὰ νὰ δοῦν μήπως περνᾷ τὴν μαυράδα του δ. ἥλιος, καὶ ἐπειδὴ καλὰ ἡ κανά, ἀλήθευτα ἡ φεύματα, οἱ χωρικοὶ ἔχουν τὴν ἰδέαν διὰ διό γύψος καθαρίζει καὶ μαυρίζει τὸ κρασί, ἀναγκάζοντα νὰ βάλλουν γύψον διὰ νὰ μαυρίζῃ (ἐνῶ σὲ βεβαιῶ κύριες συντάκτα δὲν μαυρίζει διὰ γύψος πολλὰ διλίγχα κραστὸν ὡρελεῖ, τὰ καλά κραστὰ τὰ βλάττει πολὺ, ὅπως τὸ κιννένο ὡρελεῖ τοὺς θερμασμένους, ςλλὰ διὰ αὐτὸ δὲν πρέπει βέβαιαι νὰ τὸ πέρονου καὶ οἱ ὑγιεῖς).

Πρέπει καὶ οἱ κ. ἔμποροι ἀ) νὰ παύσουν νὰ ἔξετάζουν τὴν μαυράδαν περισσότερον, ἀπὸ τὴν γεῦσιν, β') νὰ παύσουν νὰ ἔνωνουν καλὴ ἀπίστα καὶ ἀγρυπνα κρασία μὲ ἀλλα πιστώμενα καὶ γυψωμένα διὰ νὰ τὰ διορθώσουν καὶ τὰ κάμνουν δλα σμοια μὲ τὰ τελευταῖα καὶ γ') νὰ συμφωνοῦσιν μεταξύ των, νὰ μὴ λέγουν οἱ μὲν προσέξατε νὰ μὴ βάλλετε γύψον, καὶ νὰ λέγουν οἱ ἀλλοι: βάλλε δ τι διάσολον θέλεις, φύλει νὰ ἥνε μαύρον. (Σ. Σ. Ο χωρικὸς ἔχει πιστεύομεν τόσον νοῦν διὰ νὰ ἔννοησῃ ποιός ἐκ τῶν δύο ἐπιμεμεῖ τὴν ὠφελεῖσάν του καὶ εκείνου ἀς ἀκούσῃ).

Ἄκομη δὲ πρέπει διακρατέμπορος ὡς πολλητῆς πού, εἶνε καὶ γωρίζει περισσότερον ἀπὸ τὴν γύψην, νὰ προσπαθήσῃ νὰ μὰς βεηθήσῃ εἰς τὸ καλλιτερεύσαμεν τὸ πράγμα μας, ἀφοῦ μάλιστα ἐπιθυμεῖ ὡς λέγει τὴν πρόσδον μας καὶ ἀφοῦ ἡ καλλιτερεύσατε τὸ πράγματος εἴναι κατὰ τὸ διποῖον καὶ ήμεις καὶ εκείνον θα ὠφελήσῃ.

Αρχος ή Εύρωπη δὲν οὐδέχεται πλέον χρασία γυψωμένα, οὐδὲ τριβά βέβαια ἀνόητοι ἀν βάλωμεν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πίσσαν πρέπει νὰ προσπαθήσωσιν εἰς ἔμποροι νὰ μᾶς εὔρωσι τρόπον διὰ νὰ τὴν ἀφήσωμεν πλέον. Πρέπει καὶ ἐκεῖνοι καὶ ἡμεῖς νὰ ἐργασθῶμεν μαζῆ, εἰδὲ μὴ μὲ τὸ «πρᾶξε τοῦτο» μόνον καὶ «μὴ πράξῃς τὸ τὸ ἄλλο», οὐταν δηλ. ἐκεῖνοι λέγουν λόγη, εἴμενα καὶ ἡμεῖς συνειθυμένοι νὰ μὴ δίσωμεν αὐτὶ, καὶ ἔχομεν πιεύω δίκαιον, διὸτι εἰς ὅσα εἰμενα συνειθυμένοι ἀπὸ τοὺς προτάπους μας εἰς ἐκεῖνα πάλιν μᾶς ἀρίσουν, γιαρίς νὰ μᾶς λέγουν νεώτερα ἐκεῖνοι εἰς ὅποιοι θέλουν νὰ ἀφήσωμεν τὰ παλῆρά μας. Κύταξε σμῶς τώρα ἐπειδὴ μὲ τὸν γύψον βλάπτονται τὰ συμφέροντά μας, ἐπαύσαμεν ἀμέσως καὶ δὲν οὐδὲ βάλωμεν. Επίτης καὶ μὲ τὴν πίσσαν, ἀμα εὔρεθη νέος τρόπος οὐδὲ παύσωμεν ἀλλὰ ποῦ οὐδὲ βάλωμεν τὸ κρασί; ποῦ οὐδὲ τὸ ἀποθηκεύμεν;

Τὸ παράδειγμα τοῦ χρασίου ἔφερα διὰ νὰ εἰπω τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὰ ἄλλα. Κατηγοροῦνται ἀμέσως οἱ γωρικοὶ διὰ δὲν ἐνεργοῦσι διὰ τὸ ἔνα, δέγε πράτουσι τὸ ἄλλο, ἀλλὰ μόνου κατηγορίας ἀκούομεν πάντοτε ἀπὸ τοὺς πολίτας ποῖος ἀπὸ αὐτοὺς ἐπέκειθη καὶ ἔλαβε τὸν κόπον νὰ μᾶς ὀδηγήῃ μὲ δρέξιν καὶ μὲ καλὸν σκοπὸν, εἰς τὸ ἔνα καὶ εἰς τὸ ἄλλο; Εμείναμεν ἔποδειοι εἰς τὴν τύχην μας μὲ τὴν κεφαλήν μας. Ποιὸς λοιπὸν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς κουκουφᾶ; Δὲν μᾶς κανεῖ τὸ κουκουφῆμα πῶγομεν καθ' ἐκάσην ἀπὸ τοὺς εἰς πράκτορες, ἀπὸ τὰ δικαστήρια καὶ ἀπὸ τόσα ἄλλα πράγματα; Διότι ἔτυχε νὰ ἡμα παρὼν διὰν ἔξυλοκοπήθη μία γυναικα—ἀνάθεμα τὴν ὥραν, —ἔζημιώθη περισσότερον ἀπὸ 4 λίρας γασομέρηματα καὶ τίποτε ἀκόμη δὲν ἔγεινεν. Αὐτὸ τὸ γράφω διὰ νὰ καταλάβητε σεῖς οἱ πολῖται τί πελάδες ἔχομεν ἡμεῖς οἱ γωρικοὶ καὶ νὰ λυτρήστε καὶ σεῖς δλίγον τὴν κεφαλήν μας, νὰ γείνητε δὲ καλὴ κεφαλή, ἀν θέλετε νὰ φαίνεσθε κεφαλή μας.

Ἐκ τῆς ἐπαρχίας Κοιλανίου.

Εἰς Κρασογωρίτης.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κατὰ τὴν ἔδομά ταύτην ὁ καύσων ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὑψιστὸν σημεῖον τῆς δυνάμεως του. Ἰσως εἶνε ἡ τελευταία λάμψις του.

Κατὰ τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα τῆς 22 Ιανουαρίου, ἐπιβάλλεται δεκαήμερος κάθαρσις ἐν τῷ λιμένι Λάρνακος πάσα ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης προέλευσις, ἀν δὲν μὴ αὕτη ἐτέλεσε τοιαύτην ἐν τοιν λιμένι πλὴν τῶν τῆς Αίγυπτου.

Τὴν παρεθίουσαν Κυριακὴν ἀφίκετο ἐκ Λάρνακος ὁ ἐπὶ πολὺ ἔτη ἐν Ἀθήναις σπουδάσας τὰ φιλολογικὰ καὶ διδάχτωρ ἀναγορευθεὶς ἱερολογιώτ. ἱεροδιάκονος κ. Κύριλλος Βασιλείου, διστις προσεκλήθη δπως καθέξῃ διδασκαλικὴν θέσιν ἐν τῷ Ἐλλ. σχολείῳ τῆς πόλεως μας. Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ εὐπαιδεύτου καὶ φιλομανούσου τούτου κληρικοῦ ἡ πόλις ἡμῶν ἀποκτᾷ ἔνα ἔτι ἀριστον ἐλληνοδιδασκαλον καὶ λόγιον ἱεροκήρυκα, διὸ καὶ πάνυ εὐχαρίστως ἐπεκροτήθη ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῆς

πόλεως ἡ ἀξιέπαινος αὕτη πρᾶξις τῆς Εφεσίας.

Η σύμπτωσις δύο ὅμοιων ἐπιθέτων γίνεται πολλάκις πρόσενος πολλῶν συγγενεῶν καὶ παρεκχυτῶν, ἐκλαμβανομένων ἄλλων ἀντ' ἄλλων προσώπων. Οὗτο καὶ η συνάδελφος «Νέα Αρρική» τῆς Αλεξανδρείας ἀναγράψασα τὴν μεταξὺ τοῦ κ. N. Ρωσσίδου (ὑπαλλήλου τοῦ ἐλεγκτικοῦ τμήματος) καὶ τοῦ κ. Γ. Κραμβῆ δικην, εἰκάζει ὅτι δ. κ. N. Ρωσσίδης εἶνε δ. κ. N. Θ. Ρωσσίδης, δ ἐτερος ἀδελφὸς τῶν ἐνταῦθα γνωστῶν ἐμπόρων κ. κ. Ἀδελφῶν Ρωσσίδῶν, πρὸς οὓς οὐδεμίαν συγγένειαν ἔχει δ. πρώτος.

Μεγάλη ἡ ἔλλειψις μικρῶν νομιμάτων ἐν τῇ πόλει μας. Μετὰ μεγίστης δυσκολίας ἐκτελοῦνται αἱ μικραὶ συνατταγαὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ, τώρα μάλιστα κατὰ τὴν ἐπόγην τῶν χαρουπίων. Δύναται τις νὰ περιέλθῃ δλόκιησον τὴν ἀγοράν καὶ νὰ γαρίῃ 3 γρόσια νὰ τοῦ ἀλλάξωτι μίαν λίραν καὶ νὰ μὴ εὐρίσκῃ. Ἀπορίας ἀξιον πῶς η Τράπεζα η η Κυβερνητική δὲν φροντίζουσι νὰ ἔγωσιν ἐνταῦθα λιγὰ νομίσματα, τελλίνια καὶ λοιπά, διὸτι νὰ εὐκολύνωνται αἱ ἀνθρώποι.

Τὴν παρεθίουσαν Κυριακὴν τὸ πολεμικὸν «Δόλφιν» κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας, ἀνεγώρησε δὲ τὴν ἐπισταν κανονισθουλοῦν ἐν τῷ πελάγει. Ἀγνωστος δ σκοπός τῆς ἐπισκέψεως του. Τινὲς λέγουσιν ὅτι ἔφερε καὶ ἐπῆρεν ἐπιστολὰς μόνον.

Ως πληροφορούμεθα καταρτίζεται ἐνταῦθα ἑταῖρία τις διὰ νὰ φέρῃ ἐν μικρὸν ἀτμόπλοιον νοτίωρετῇ τὰς παρασίους τῆς νήσου πόλεις. Καλλίστη ἡ σκέψις ἀν ἀληθεύη δὲν ὑπάρχουσιν ὅμως ἐπιγειοματίσι ἐν τῇ νήσῳ μας, ως καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν, ἄλλως καλλίστα ἡδύναντο αἱ κεφαλαιούχοι, ἡ διὰ συνδρομῶν, νὰ ἀγοράσωσιν ἐν μικρὸν ἀτμόπλοιον, ως τὰ τοῦ Πέλ. π. γ., τὸ δποῖον καὶ τὴν μεταξὺ Αίγυπτου καὶ Κύπρου γραμμήν νὰ ὑπηρετῇ καὶ τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν νὰ ἀναλάβῃ, ἀντὶ μικρᾶς ἀμοιβῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνητικῆς. Μία τοιαύτη πρᾶξις δλίγα ἀρά γε θὰ συνεπέφερε τὰ κέρδη;

Παρακαλοῦνται δοσο τῶν συνδρομητῶν τῆς «Σάλπιγγος» στέλλουσι κατ' εὐθεῖαν εἰς ἡμᾶς τὴν συνδρομήν των, νὰ στέλλωσιν αὐτὴν ἡ εἰς χρήματα ἡ εἰς γραμματόσημα τῶν 20 μονον παραδῶν καὶ οὐχὶ μεγαλειτέρας ἀξίας. Τὸ οὐσιωδέστερον ὅμως εἶνε, ἐννοεῖται, νὰ τὴν στέλλωσιν.

Φιλη «Σάλπιγγος»

Τὶς ἡδύνατο νῷ εἶπη ἡ νὰ φαντασθῇ κακὸς δι. η πυρετώδης ἔκεινη ἐνέργεια πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῆς ἀνοικοδομήτου Εκκλησίας μας ἐμελ-

λε νὰ καταλήξῃ, εἰς μήρεν, καὶ ὅτι τὸ ισορικὸν τραπέζιον τῆς Μ. Ημέτηρης, οὐδὲ ἐφύλαττε καὶ δευτέραν παράξαστον εἰς τὴν καταλήξην τοῦ Μ. Ημέτηρην ίσως δὲ καὶ τρίτην καὶ τετάρτην; Τὶς ἡδύνατο νῷ προσπῆτη ἡ νὰ φαντασθῇ κακὸν ὅτι πρὸς εὔρεσιν καταλήξην ἀργιτέκτονος οὐδὲ ἐργαζόμενα τρία δλόκηηρά ἔτη (διότι καὶ πρὸς 2 ἔτην ἐν τῇ ἀναζητήσει ἀργιτέκτονος ἐναυάγηρε τὸ ζήτημα) καὶ ὅτι, Κύριος, εἰς πόσα ἀκόμη; οὐδὲ γραζωμένα; Τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι η Εκκλησία μας εἶνε ἀρκετά εὐρύωρος καὶ ἀς τοκμήση τις, γάριν πειραγείς, νὰ κλείσῃ τὸ κατάτημά του καὶ νὰ ὑπάρχῃ καρμίαν Κυριακὴν εἰς τὴν Εκκλησίαν καὶ ἦν ὡραῖα κατί φωνάζουν ἐκεῖ μέσα εἰ παπάδες καὶ εἰ φύλται, καὶ οὐδὲ ἔτη ὅτι τὰ 9 καὶ ἐνέα ἔνατα τοῦ γάρου τῆς Εκκλησίας εἶνε κενά εἰσέτι. Ήπερ ἐπίδια μονον, 3—4 ἡμέρας κατὰ τὴν Δαμπράν σμικραίνει εἰς βαθύδιον ἀνυπόρορον, καὶ, σὲ βεβαιῶς φίλε συντάκτα, καὶ διότι δὲν εὐρίσκεται τρόπος νὰ γαλῆ μία Εκκλησία τὴν Μ. Ημέτηρην καὶ νὰ ἀνοικοδομηται μέχρι τὸ πολὺ πολὺ τῆς Κυριακῆς τῆς Αλεξανδρείας, εἶνε πρᾶγμα ἐκ τῶν δυσκολωτάτων ἡ ἀνοικοδόμησις τῆς Εκκλησίας μας.

Τοῦτο δὲ, σύγιοι διότι δὲν ἔγομεν τοὺς τρόπους, ἡ τὴν καλὴν θέλησιν, ὡλλά πρῶτον, διότι οἱ ἀναθευτισμένοι εἰς ἀρχιτέκτονες ἀπαιτοῦνται ἔτη πολλὰ νὰ κλείσωσι συμφωνίας καὶ δευτέρου, διπερ τὸ κυριώτερον καὶ οὐσιωδέστερον, διότι οἱ ανοικοδόμησις τῆς Εκκλησίας οὐδὲ συνεπέρη τὴν κατεδάφισιν τῶν σγολείων καὶ εἰς εἰρήμην νὰ ἔχειται φύλογικαὶ κατακόμβαι, ἐν αἷς πρακτικώτατα τὴν ἀληθείαν διδάσκονται οἱ παῖδες ἡμῶν τί εἰσι φυλακή, διὰ νὰ ἀποφεύγωσι πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ φέρῃ αὐτοὺς εἰς αὐτάς. Καὶ προτιμότερον τὴν ἀληθείαν νὰ ἔηε φυλακισμένοι καὶ διότι δηλητή τὴν παιδικήν των ἡλικίαν, ἀποφάστει τῶν γονέων, παρὰ νὰ φυλακίζωνται ἐν ἀνδρικῇ ἡλικίᾳ ἀποφάστει τῶν δικηρίων. Πρακτικώτερά ἡ νορωπὸ ποιητική της η ἔφεύρεσις καὶ αὐτῶν τῶν Αμερικανικῶν.

Αλλὰ καὶ δ ἀρχιτεκτονικὸς ρυθμὸς τῆς Εκκλησίας δὲν εἶνε κρίμα νὰ ἔχειται ἐκ τῶν μελετῶν τῶν ἀρχαιολόγων; δὲν εἶνε κρίμα νὰ λείψῃ ἔνας μετὰ τοῦ ὅποιού συνδέονται πᾶσαι αἱ ἀναμνήσεις τῶν περίβολου τοῦ διδάσκοντος ὁ μακαρίτης πρόπαπτός μας, εἰς τὸν περίβολον τοῦ διδάσκοντος ὁ μακαρίτης προμήτωρ μας, καὶ ἔναπτισθησαν οἱ μακαρίται πάπποι μας; Οταν ἀνοικοδομηθῇ δὲν θὰ ἔχειται φύη ἐκείνη ἡ γνώση τῆς Εκκλησίας, ἐκείνη ἡ αὐλή, ἐκείνο τὸ παράθυρον, ἐκείνος ὁ θρόνος, ἐκείνο τὸ τέμπλον, μετὰ τῶν ὅποιων συνδέονται τόσαι παιδικαὶ ἀναμνήσεις μας διὰν κατ' ἔτος μίαν φοράν ρίπτωμεν ἐπ' αὐτῶν τὸ βλέμμα; Ογκ! μυριάζει! παρὰ νὰ ἔχειται φύσι τόσαι ήδεισι ἀναμνήσεις καὶ τόσα ἔσχατα πράγματα, ἀς μείνη ὡς ἔχει ὁ ναός καὶ προτιμότερον κατὰ τὰς τρεῖς τὴν τεσσαράς ἡμέρας τῆς Αλεξανδρείας, διότι η εἰσόδος εἶνε ἐλευθέρα καὶ εἰσέρχονται πολλοί, νὰ γίνηται ἡ λειτουργία ἐν... ὑπαίθρῳ.

Λειτησαφ.

Εἰς ἀρχαιόφιλος.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Τῷ ἐκ Λευκωσίας Ανωνύμῳ μω. —Δὲν καταχωρίζομεν τὴν ωραίαν καὶ τὸ τέλερον εὐρυτάτης επιτολήν, ουσ., πρῶτον οὐδὲ πόργραφον καὶ δευτέρον δις λίχνη κολληκευτικήν, διὸ καὶ σας εὐχαριστούμεν. «Εστε δὲ βεβαίος δτι τα περὶ λιν.δ λόγος τ

ΑΠΟ ΤΡΟΟΔΙΤΙΣΣΗΣ ΕΙΣ ΚΥΚΚΟΝ

‘Απόσπασμα’ ήτε όδοις πόροις γνώσης της παγκόσμιας

Τη Προσελίτισσα και μάνη, έν τῷ βαθεὶς καὶ λόχῳ, ἡνὶ συγ-
ματιζόσσιν, εἰς καρυπάρι τοῦ Ὀλύμπου εἶναι μία τῶν περικαλ-
λεπτέρων τῆς Κύπρου τοποθεσίων, τέλειον δημιουργήματος τοῦ
αιγαῖς ακλιλογῆς ἀνθύτερον τοῦ ὄπιού δὲν δύναται νὰ εἴπεικο-
ντιστραγωτήρα κακολιτέγχουν. Έν μέσῃ πεντάν τοῦ γηλούν καὶ πλα-
τανῶν εὖς ποταμούσι ρέοντα τῇ διαυγέστατῃ γηλατεῖ τοῦ Κρυστ-
ποτακριοῦ, ἐκεῖ ὅπου ἀνήσει ἡ εὐθὺκλής μυρίσιη καὶ σύεται
δὲ εὐθύης ληδός, ὅπου ἀκρύεται τῶν φεύγοντων διάδοτων ὁ μι-
νυρίτημός καὶ ψάλλει ἡ ληδός ἐν ρονιστικῇ ἀρμονίᾳ τὸ πε-
ριπλαΐς αὐτῆς θέμα, εἶναι ἐπιτιμένη ἡ Μονὴ ἐν ἀντιθέσει
πρὸς τὴν ὁλὴν τῆς φύσεως ακλιλογήνδεσσα, ἀξένα μόνον τῶν
γράνιων καὶ εὖς ακαδεμήθη. Μετοικεῖται ὑπὸ μοναχῶν εὐ-
γενεστάτων διη τῇ εὑρωσίᾳ εἶναι παροιμιώδης. Οὐ Ηγρύπειος
τῆς Μονῆς γέννημα τοῦ παρεθεόντος αιῶνος, ἀποτελεῖ τὸ δι-
ατέρον τύπον τοῦ ἔξι ἐκαίνων, εὖς σπανίως δύναται τις νὰ συ-
αντήσῃ. Τύψηλός καὶ ροδοκόκκινος μὲ στήθιος προεξέγεν-
μὲ δειλικλημάς σπινθηροδέλιδυντας, ἔχει τι τὸ ἀνδρικόν καὶ ἀ-
γέρωχον καὶ σᾶν μὴ ἔδικεπε τὰ ρέσαντὴν εὔκολωτατα
ἐκλαδεῖ αὐτὸν ὡς ἀργηγήγῳ τάργυματός τινος τῶν Οὐραζέρων
ἢ ὡς ἀξιωματικὸν εὐλογιών ταρχευμάτων ἀνέρχεται εὐκο-
λώτατα τὰ κρητινόδη δέρη καὶ μὴ λαβιδίων ὑπὸ τὸ φυλ-
λώματα δρασερᾶς καρυδῆς. Διέφερον οἱως τύπων ἀποτελεῖ
τῆς Μονῆς ὁ Οἰκουμένως ἀναστήματος μικροῦ τρέφων μακράν
γενειάδα καὶ στόλιρον κυψόδε δύναται νὰ κάθηται ἐπὶ ὕψων
πολλάκις εἰς τὸ προαύλιον τοῦ μοναστηρίου, ἀνακιμμητικόμενος
παρελιόντων μεγαλεῖων ἢ ἀναγιγνώσκων μετ' ὕδαιτέρου φω-
νῆς τόνου τὸν Δημοσκηγόν.

Δύσθατος δέδος ἄγει διά τοῦ ὑπερφεμένου ἔρους εἰς τὴν περικαλλῆ Μαραθόσαν. Νομίζει τις, ὅτι ἡ φύσις ἀμιλλᾶται εἰς τὸ μέρη αὐτὰ ποῦ νὰ φανῇ ὥραιοτέρᾳ ῥωμαντικώρεχ ποιητικώτερᾳ! Ἐκεῖνος διστις θέλει νῦν ρεμβάτη, δια ποιητής διστις θέλει νῦν ἐμπνευσθή, δια ἐραστής δια θέλων ν' ἀναμνησθή τῶν θελγήτρων ἐρωμένης φιλτάτης, οὐδὲ ὑπάγῃ ἐκεῖ διπού βασιλεὺει ή ἡ συγία, διπού πνεῖς ζέψυρος ἀρωμάτων, ἐκεῖ πάσου τὸ πᾶν καλύπτει ρεμβάσμον καὶ ποιησεως πέπλοις! Ἐδῶ τοῦ διδούπορου τὸ βῆμα δια σταματήση πρὸ θέρξ θυματίσιας καὶ τὸ βλέμμα αὐτοῦ ρεμβάδες δια στραφὴ ἀνὰ τὰ εὐανθῆ διηγητοῖς λειμῶνας τῆς περικαλλούς τῶν Μυριανθέων αὔρας, ἐκεῖ δια κεκμηκῶς δια καθίση διπού τὰ σκιερὰ φυλλώματα πλατάνου φειδαλούς διπού κορεση σύνχρυτη διψυνι αὐτοῦ διὰ τῶν διαιργῶν τοῦ ποταμοῦ τῆς Χάλκης υδάτων, διστις κατερχόμενον ἐκ τῶν κορυφῶν τοῦ Όλυμπου ἀρδεύει τὸν κάρπους πολλῷ πάντης Μαραθάσας γωρίων. Τις καλλιτέχνης δύναται νῦν ἐξεικονίσῃ τὴν θέσιν τοῦ Προδρόμου καὶ τίνα ποιησθήν δὲν δύναται νῦν ἐμπνεύση γη ἀπαράμιλλος φυσικὴ καλλιώνη του; Ή πενήν διδούσσα γλυκὺν ἀππάσμρων εἰς τὴν μηλέαν καὶ ή πλάτανος ἐναγκαλιζούμενη τὸν καλνας εύκαλυψος ροδακινῆς, τὸ ἄγριον καὶ τὸ ἥμερον τῆς φύσεως ἀρμοῦντας συνδέομενα καθιστῶσι τὸν Πρόδρομον μίαν τῶν λαμπροτέρων τῆς Κύπρου τοποθεσιῶν. Ο Πεδιστατεκτισμένος εἰς πολὺ καμηλοτέραν θέσιν τοῦ Προδρόμου εἶνε πλέον δασώδης ἐκεῖνον, ἀρδεύεται, δὲ καὶ ὑπὸ υδάτων πολλῶν, ἡ διάλη Μαραθώτα εἶνε ἀνθοδέσμη πλουσία, γη ἀποτελούση τὰ εὐασμάτερα καὶ εὐηλεστερα ἄνθη τῆς ηρεύ. Η φύσις ἐπροσίτειν αὐτὴν μὲ δλα τὰ καλλιν τῆς ή πευκη καὶ ή πλάτανος δραστηριουσιν αὐτὴν, ή μερισην καὶ ή δάκρυν πέμπτωσιν εἰς αὐτὴν τὴν θεσπεσίαν αὐτῶν εύωδισσιν καὶ υπὸ τῆς ὥραίν σκιέν δένδρων καρποσερών δύναται τις να διπλού ίδρας ευδαιμονίως ἕρσυγίας. Ούτις ἔτσι τοῦ ποταμοῦ διέπεινται εἶνε καὶ τὸ παναπαντελόν

λονή συγχρήματη μὲν ρωμαϊκήν σωματικήν ἀπερχόμενην. Ρο-
διούς κανοναὶ μὲν λαμπρὸν χρακτηριστικόν, εὐχριστόν, καὶ φαιδρὸν
ὑψηλὸν καὶ εὐημετενεῖς ὡς κυπάρισσος, αἱ ὥραικὲς τῆς Μαρα-
θώσας γυμναῖκες, ἐλκύουσι τοῦ διαβήτου τὸ βλέμμα αἱ Κύρσαι
αὗται· Κραυκτίδες, εἰκόνες ἀκριβεῖς τῶν ἀρχαίων Ἀλαζό-
γων. — Σειρὰ συστιλῶν πευκῶν καὶ πλατανῶν κοσμεῖ τα περι-
καλλή ἀπὸ Πεδουλᾶ μέγρι Κύρκου τοπία. Ὁδὲ δύσποτος,
καὶ ἀνωρεζεῖς, ἀτραποὶ ἐπὶ δρέσων θραχωδῶν ἀκτωθεῖς τῶν
ὅποισιν γαλινούσι κρημνοῖ φοβεροί, καθιστάσι ρωμαντικώτερα
τὰ μέρη αὐτῶν, εἰς ἢ πρωθιδύουσι θιασιτέραν ποιητικὴν αἴγ-
ινην ἀπέραντα σκαιερὰ δάση, ἐν οἷς οὐδεμίᾳ ἀνθερώπου φωνὴ
επιταρασσεται· ήρεμον μεγαλεῖσιν τῆς σύσεως, εὐδεμίᾳ κραυ-
γῆ διακόπεται τοῦ ποιητικῆς ρεματισμού σου, οὐδεμίᾳ τα-
ραχῆς ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν μελαγχολικῶν σκέψεων σου. Διό παμ-
μέγιστοι βρόχοι παρὰ τὴν βρόμυν τοῦ πλατανοῦ ση-
ματικούς στενήν διεσδύν ἀναπολούσιν εἰς τὴν μυήμην ἡμῶν
μίλιαν τῶν ἡρωϊκώτερων σεκίδων τῆς ἀργαλίας ἡμῶν ἰστορίας
ὅπως συμπληρώσωσι, φαίνεται, δι᾽ ἐνδόξων ἀναμνήσεων τὸ
ἄλιον τῆς ουσεως μεγαλεῖσιν, τὴν ἔληγην αὐτῆς ρωμαντικό-
τητα καὶ μαγείαν. Η μολπή γλυκυσθήγγους ἀηδόνος ἀκούε-
ται εἰς τὸ βρύος τοῦ δάσους καὶ φίλου συνθρόπου τὴ γλυ-
κυτάτη φωνῇ Φάλλεις μογανδικῆς περιπαθείας τοραγούδια.
Κατόπιν τετραφωρού ἀπὸ τοῦ Πιεδουλᾶ πιεζοπορίας ἀπεκά-
λυθημένην πρὸ τοῦ μεγαλεῖσιν τῆς Μονῆς. Οἱ λιεις ἐπειρπε

τὰς τελευταίκης αὐτοῦ ἀκτίνας ἐπὶ τῶν οὐρανῶν τῆς Κύρι-
κοῦ δρέπων. Σκιερὸν καὶ ἔργου δάσος ἐπεινεῖται πάντοτε
τῆς Μονῆς ἐν Τεσσερίκη μεταποίεις ἀκούεται εἰς γραμμα-
τικοὺς τῶν οὐρανῶν φόργους, τῶν δὲ προσέκτων εἰς αὐτούς
αντίτινοι: τὴν ἐλάχι μαζεύειν τῶν γρατιώνων βίσσουνα μαζεύει.
Οἱ ψαλτές τοῦ Μενεγετερίου αὐτούντες προσέρχεται,
καὶ τὰ βίσσουνα καὶ τὰ θέση καὶ εἰς μοναχοὺς προσέρχεται
εἰς τὸν ναὸν τοῦ Παύλου. Εἴκασθε τὴν γραμμήν παντα-

Ο Επαπειρής έτελεσθείσες τῶν δὲ μονάχων ἡ εὐηγένεια καὶ λεῖ τοὺς ἔνους εἰς πλουσίαν τρόπεςκαν εἰτινες δὲν έδρασται λειτουργίαν βεβαίως γὰρ περιστελλόταν, ἐκρητίζεται δέντω τὸ εἰτικρινή τῆς κατίτιας αὐτῶν αἰτιώματα. Η Μονὴ ἀποτελεῖται λαΐητῇ λαζάρινοι δι' δὲ τούτοις αὐτῆς δύνανται νά. Βεωρηθείσι μάλισται ἡτοι φρεσιά. Τέλος μοναχεύεις γραφειαντίται γένεια μεγάλην ἔγευσι δὲ οἶκοι ἀνυψωμένοι το ἑτηνικὸν αἴσθητο μηδέτε μήτη ἀπορθήσεται παλιοὶ μαστιγωδεῖται. Σταν μάθητας δὲν αἱ ζητωρικρυψανταί αὐτῶν οὐπέτε τῆς ἐνώπιων ἑνέρμεναι μετά τῶν ἡμετέρων ἀντήγουν βρισονταδέως θάνατον τὸ βευτὸν τῆς Κύκνου. Οι λιέιστροποι τύποι παντανοὶ οὐδὲν οὐεις λοιπὸν ἀξιον απορίας διηνεκεν εἰς ἐκ τῶν μοναχῶν τρέφει περὶ τὰς 30 γυναῖς αἰτινες εἰνε αἱ ἀγριώτισται αὐτοῦ σύντροφοι. Εἰτι τὸν τοικίνοι τῆς Μονῆς κάρυον πρέπει βεβαίως νά συγκαταλέξιμεν παλι τὰς ἐκ Μελικουριού ἐργάτιδες υἱηλάτες παλι ὀρεικές γυναῖκας, δικιοιογούμενας ἄριστα την ἐκ του μέλιται παλι γεωργη παραγωγὴν του Μελικουριού, διηνεκεν δέν δύναμεν, οὗτον ἀπορθετὸν πρώτων συνιετινον μέρος νά δώτω σαρεῖται πληροφορίας.

Διακρίνοντες τέσσαρες ήμέρας ἀνεγουρήσαρεν ἐκεῖθεν φέροντες μεθ' ἡμῶν ἀναρριχεῖσι Λαρησοτάντας. Ἀνήλιθοιν καὶ παλιν τὰ γαριτωρένα βουνά μας, ἐκαθίσαμεν παρὰ τούς εὐθίλεις τῆς Μαραθώνας ἀνθύνας, ἐπεξιμένοις εἰς τὰ σκιερὰ αὐτῆς δύση, καὶ ἐπεστρέψαμεν εἰς τὰ λόιξ εὐγένειοι καὶ ὑπὲρ τῆς βελτιώτερος τῆς ἔλευσης τῆς ήμετέρας πατρίδος καταπατεωσας, ἥτις θέλει ἐπέλθει μόνον ὅταν ἡ Κύπρος σὺν θεῷ ἐνεγύρευται τῶν γειτῶν ὑπερβολαῖς ἀποτελέσῃ ἔνα κόδικαντα μεταξὺ τῶν πολιάρων, σίτινες κα-
σμοῦσι τὸ στέμμα τοῦ Γεωργίου!

Νυόλ. Κλ. Αανίτης.

AINIFMA 53o

Εἰς τὸν θρίσκειαν μὲν εὐρίσκει καὶ εἰς πλεῖστην ἀλλὰ φυτά.
Πλήγαι ἀκέρατον ἄκουσιν μὲν ὁ συνήθιτος μαῦρος σκητά.
"Ἄν μου γέδη τὰ δύο πρῶτα πειραθῆναι να διαλύσῃς,
Γίνομ' αὔξαντος εὐθέως." "Ἄγ! τὸν Πάντα θὰ ἐργίσης.

AINIGMA 543

Ἐπιπλέων θεωροῦμεν τῶν δυάδων τῶν μικρῶν
Καὶ τοῦ ρεύματος ὡσαύτως τῶν μεγάλων πότερον·
Πλὴν τὸ ὄντων τῆς θελάσσης εἰς τὸ βάθος μὲν ποτεῖ
Καὶ ὁ Βορρᾶς ὁ μανιώδης στρυμωμένον μὲν κρατεῖ·
‘Ο Βορρᾶς δὲ’ ἀμα καπάσῃ, διατείλασμα εὐθὺς·
Καὶ ἀνυψώνυμον εἰς τὸν ἀστραπανέα βλέπεις ὁ καθειτής.
Τοῦτο δέμας τὴν ἕμέραν, τὴν δὲ νύκταν τι τύχει!
Μή ἐπέπειτο νὰ φεύγω ἀπὸ τοῦ κρατοῦς τῆς τα τείχη,

Αρχογρίφος 12ος

Al ፳፻፲፭ ዓ.ም. ሰጠናዣኑ ማሻሻል (፪) ቁጥር ማስተካከል.

Ἐκ Λευκωσίας. Δημοσ. Χ. Σεβέρης

EMPIORIKA

Κρατία ἀ. ποιότητος γρ.	.	.	.	240—250	
δευτέρας ποιότ.	"	"	.	215—225	
" Ευνιστέμενα "	"	"	.	170—180	
ρακή σεῦμα 19 βαθ.	ἡ	δια.	περ.	.	76
ἀλεύρια τῆς Ανατολῆς δ σάκκως γρ.	.	.	.	118—120	
σίτος το κοιλάνι	.	.	.	18—22	
χρήση	.	.	.	9—11	
"Οραδος	.	.	.	13—14	
χυρούπια εἰς τὰς αποθήκας	.	.	.	90—92	
τὸ χαλεπικὸν καντάρι	.	.	.	.	

ΕΙΔΟΜΟΙΗΣΕΙΣ

Ο κ. Βασίλειος Θεοφανίδης ἐλαβεν ἐσχάτως
ἔξι Ἀγγλίας καὶ θάλασσαν τακτικῶν δειγμά-
τα διαφόρων ὑφασμάτων διὰ πάσσαν ἐποχὴν, δηλ.
κασμιρίων, τσοχών, μουσαμάδων, δύναται δὲ κα-
τα τὴν ἐκλογὴν τῶν πελατῶν, νὰ φέρῃ εἰς τὰς

τιμής τῶν ιδίων ἔργοσασιν τῷ μὲν τὰ λαμβάνειν, ἔτοιμους ἐνδύμαντίας καὶ μῆ, εἰς μητρὸν ή μεγάλην ποσότητα. Εἴτι δέ συνιαται, γάρ φεον διατέρων έιδων φλανέλλας, λινά, κοκάρα, καὶ μαστίας, ύποκλήτων, στρούντια ἔστινα καὶ μῆ, καὶ ἔχιστην καὶ εἰς αἷν μέγιθος ἀπαιτεῖ ἔκπτος, γειρόμαντρα, τραπεζεύμανδυλα, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ διὰ τὰς οἰκίας ἀναγκαῖα. Εἰς τοὺς βαυλοφένους δίδει ὁ Ἰόνιος πάτσιν πλαρροῦσσιν.

Τὰ ἀντικρύ του Τέλειου τρία μαγαζῖα τῆς
Ἐλληνίδας, Αγ. Νάπας, γνωστὰ πρὸ τὸ ἔργον
μαγαζῖα τῆς Θέλλης, εἰς διατεθεμένα πρὸς ἐ-
νοικίασιν.

'Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς

Ο κ. Στέφανος Κ. Μαίμαρης διδύμας εἰς Βαρωσίαις καζάνιον φακῆς μετὰ καλοῦ τεγγύτου ἐκ Χίου, ἀγγέλλει ὅτι ἔξαγει λαμπρὰν μασίγχον ἐκ καθαρᾶς σούμπας τῶν σκευλίων. καὶ σὺ γε σπίρτων, ἔξαιρέτου ποιότητος καὶ εἰς τιμής συγκαταβατικά.

Ανακαυσάνει τὴν ἀποστολὴν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς νήσου.

“Οσοι ἀγαποῦν· νὰ πίνωσι καθηκὸν μαζί,
ἔνγαλμένην ἀπὸ σαρκὸς τῆς Κύπρου καὶ σὺν
ἀπὸ σπέρτα Εβρωπαϊκά, ἃς κατευθύνωνται εἰς
τὸν καθηγητὴν δύτως τῆς κατασκευῆς ἀρχῶν
καὶ καθάρων οἰνοπνευμάτων διαφέρων εἰδῶν·”
Γ. Μυγαληλόην, ἐξις ἔρδοις θύη τόσας φορᾶς δικ
τὴν πρὸς ταῦτα ἴκανότητα καὶ καθαριότητά του.
Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαὶ.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγροῖς τῶν Μαραθεφτῶν
κατασήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὑ-
ρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικάς
τιμᾶς ἱερατικὰ φορέματα ἔτοιμα, ἐκ καλῆς χρο-
σούφαντος σόρας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακῃ καπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λγυνικῶς καὶ γονδρικῶς διαφόρων ποιοτήτων, συγαρρόχαρτα ἀρίστης ποιότητος, τουμπεκκὶ ἐπίσης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ καὶ γάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν, γραμματόσημα, ὡς, καὶ σπαρμακέττα καὶ φώσφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάζημα τοῦτο μένουσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ἐν τῇ δόδῳ Ριχάρδου (ἐνταῦθα) πω-
λεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78,
καὶ βάθος 60, ἥτοι ἐμβαδὸν 4,680 πό-
δας τετραγωνικούς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ
Χ. Ζαΐρου, Ἀνδρέου Κτίστου καὶ Πολ. Κ.
Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουνόμενοι ἀποταθήτω-
σαν εἰς τὸν ἴδιοκτήτην χ. Χοιστόδ. Σαββίδην

Πιωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλάνοδελ», δι-
τυχρὸν τῆς σίκιας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου σι-
κία τοῦ κ. Χριστόδουλου Μυλοχόπου, ἐπὶ γη-
πέδου 150 ποδῶν μήκους 45 πλάτους, ἔχουσα
σύνυφα δύο ὁδούς, ἀφ' ἑτέρου γῆν δρυανῶν Κε-
σσόγλου καὶ σπιτίθεν κῆπον τοῦ Μοναστηρίου
Χρυσοροϊατίσσης καὶ συνιεαμένη ἐκ τεσσάρων
καλῶν Δωματίων, καὶ αὐλῆς μετα 30 περίπου
δένδρων. διαφόρων. Οὐ βουλόμενος ἀπόταθήτω
εἰς τὸν Ιδιοκτήτην καὶ Λ. Μυλοχόπου